

[Axel Dam.]

Livsfare at lade Børn vaccinere. Jeg er derfor noget betænkelig ved saa rigoristiske Bestemmelser som dem, der findes i dette Lovforslag, og vilde gerne have henstillet til et eventuelt Udvalg, om man ikke kunde opnaa den Effektivitet, man ønsker af Vaccinationen, uden at gaa saa vidt. Den fulde Effektivitet er der ingen, der venter at kunne opnaa, thi saa skulde man ikke blot vaccineres som Barn, men hyppigt revaccineres, og nogen absolut Garanti for den vaccinerede er der heller ikke. Der blev af Indenrigsministeren anvendt Betegnelsen „almindelig Vaccination“ og af andre „Tvangsvaccination“. Disse to Ting falder ikke helt sammen. Man kan godt tænke sig Vaccinationen værende omtrent almindelig, selv om den var frivillig, naar Lægerne bl. a. gjorde deres for at paavirke dem, de er Læger for, til at benytte Vaccination, og jeg kunde ogsaa tænke mig en Tvangsvaccination i særlige Tilfælde. Der er jo nævnt det Tilfælde, at der opdukkede Muligheder for en Epidemi, f. Eks. i Nabolandene. Naar vi saa husker paa, at Danmark er et Øland, kan jeg ikke indse den umiddelbare Nødvendighed af, at samtlige Landets Børn skal være vaccinerede, fordi der paa en af Øerne muligt opdukkede et enkelt Koppetilfælde. Jeg kunde tænke mig, at man særlig forbeholdt Øvrigheden en Ret til at iværksætte Tvangsvaccination, naar det viste sig nødvendigt. Den ærede Ordfører for det radikale Venstre (Elha Munch) nævnte, at Kopper var en velkendt Sygdom. Ja, for saa vidt som den er kendt fra gamle Dage, men her i Landet er den heldigvis ikke velkendt. Jeg kender kun een Læge her i Landet, som overhovedet har set en Koppepatient. Der er naturligvis flere, men de allerfleste Læger har aldrig set en saadan, og naar der kan gaa 75—100 Aar, uden at vi har været udsat for en Epidemi, synes jeg, det er ret rigoristisk; at alle disse Børn, som aldrig oplever nogen Epidemi, skal underkastes Vaccination, naar det er givet, at mange derigennem paadrager sig Sygdomme og ikke saa faa rimeligvis dør som Følge af Vaccination. Jeg vilde derfor have henstillet til det eventuelle Udvalg, om man ikke kunde nøjes med at begrænse Tvangsvaccinationen til visse Tilfælde i Forbindelse med at stille Krav om, at de uvaccinerede paa egen Bekostning skulde lade sig isolere eller vaccinere, naar Faren forelaa, thi Isolation er nemlig ogsaa et Middel af Virkning. Men da der vel neppe bliver nogen Udvalgsbehandling, skal jeg indskrænke mig til disse Bemærkninger for

at antyde, at vi i Overensstemmelse med hele vort Program naturligvis ønsker saa udstrakt personlig Frihed for de enkelte, som det overhovedet lader sig forene med andres Frihed og Sikkerhed.

Pürschel: Det gør mig ondt at maatte bedrøve den ærede sidste Taler med, at man ogsaa uden at slutte sig til Retsstatspartiets Program kan komme til et Resultat, der meget nær stemmer med det, han kom til. Jeg maa bemærke, at jeg er Modstander af den tvungne Vaccination. Jeg tror, at den her i Landet er overflødig, og jeg tror det paa Grund af de Bestemmelser, som fastsættes i Lovforslaget, paa Grund af Landstingsudvalgets Betænkning, og derfor tror jeg, at den almindelige tvungne Vaccination ikke gør en saadan Nytte, at der er tilstrækkelig Grund til at paalægge de Forældre, hvem det nu er saa meget imod, som det faktisk er for store Kredse, at udsætte deres Børn for den Fare, som en Vaccination utvivlsomt frembyder. Jeg bygger min Opfattelse paa dette, at Loven anser det for nødvendigt at give Hjemmel for en Revaccination i visse Tilfælde. Dette indeholder en Erkendelse af, at den almindelige Vaccination ikke anses for at indeholde en tilstrækkelig Garanti overfor en truende Epidemi. Med Nutidens Efterretningsvæsen er man ogsaa i Stand til at følge en Epidemis Fremtrængen i Nabolandene meget nøje, saa man meget hurtigt er i Stand til at træffe sine Modforanstaltninger. Derfor vilde en Beføjelse til at paabyde Vaccination overfor visse Egne i visse Situationer være tilstrækkelig.

Man kan ikke læse Landstingsudvalgets Betænkning igennem uden at se, at der bag Tilslutningen til den almindelige Vaccination ligger en grundmuret Mistillid til, at den er virkningsfuld, og naar dette er Tilfældet, er der ingen Grund til at gaa til Tvangsforanstaltninger.

Jeg vil gerne pege paa, at i et Land som Holland, der i udpræget Grad er et Kolonirige og derfor i langt højere Grad end de fleste andre europæiske Lande er udsat for at faa denne Smitte paaført, har man i Virkeligheden en Frivillighedsordning. Det er interessant, at det viste sig, at da en Epidemi — ikke en Koppeepidemi, men noget lignende, en lettere Koppeepidemi — truede, førte det til et meget betydeligt Antal af frivillige Vaccinationer. Dette viser, at en kulturelt udviklet Befolkning kan man meget vel stille frit i dette Forhold. Der er ingen Tvivl om, at selv om man ophævede Vaccinationstvangen her i Landet,